

РЕШЕНИЕ

№ 2038

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **476** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ срещу Решение № 5399/21.11.2023г. по НАХД № 11823/2023г. по описа на СРС, НО, 9 състав. С обжалваното решение е отменено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** (НП) № Р-10-138/07.07.2023г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“, с което на основание чл.53 от ЗАНН вр.чл.24 и чл.27 от ЗАНН вр. чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН вр. чл.222, ал.1, пр.2 от ЗППЦКн е наложено административно наказание „парична глоба“ в размер на 7000.00 лева на С. Р. Ч. - Р., с [ЕГН] за административно нарушение по чл.114б, ал.1, пр.1, хипотеза втора вр. ал.2, изр.1, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦКн) вр. чл.221, ал.1, т.4 от ЗППЦКн и на осн. чл.28 ЗАНН съдът е предупредил същата **ДА СПАЗВА ЗАНАПРЕД** разпоредбите на ЗППЦКн и установения в страната правов ред, **КАТО ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ПОСЛЕДВАЩО АДМИНИСТРАТИВНО НАРУШЕНИЕ** по ЗППЦКн в едногодишен срок от влизането в сила на съдебно решение, **ЩЕ Й БЪДЕ НАЛОЖЕНО АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ** по ЗАНН вр. с ЗППЦКн.

В касационната жалба е посочено, че не е налице маловажен случай, тъй като извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност. Изложени са аргументи, че задължението за деклариране е изпълнение със закъснение от над два месеца при това не по инициатива на лицето, а след като контролните органи са съставили акт за извършеното нарушение. Касаторът изтъква, че заемайки толкова отговорна длъжност, санкционираното лице е следвало да се осведоми за задълженията си и незнанието на закона не е основание за освобождаването ѝ от отговорност. Оспорват се изводите на съда, че същата е безработна и се грижи за своите малки деца, тъй като няма обективни данни по делото за това и в тази връзка се обръща внимание, че съгласно общодостъпната и публична информация в търговския регистър, тя и към настоящия момент участва в редица търговски дружества. Последното се свързва и с необходимостта същата да е добре запозната с нормативните изисквания относно търговския оборот. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и да потвърди отмененото с него наказателно постановление. Претендират се разноски за двете инстанции.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Ответникът по касация - С. Р. Ч. - Р., редовно призована, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че Дружеството „Винзавод“ АД е публично дружество по чл.110, ал.1 от ЗППЗКн, вписано под № РГ-05-0175 в регистъра на КФН по чл.30, ал.1, т.3 от ЗКФН.

При извършена проверка по документи в КФН от свидетеля (актосъставител) А. Д. К. и свидетеля Д. Т. П. - и двамата експерти в КФН, и чрез предоставената от „Винзавод“ АД информация чрез единната електронна система на КФН по електронен път - “e-Register” с вх. № 10-05-4967 от 31.10.2022г., се установило че С. Р. Ч. е била избрана на 31.10.2022г. на извънредно заседание на Общо събрание на „Винзавод“ АД за член на Съвета на Директорите на същото дружество.

От 31.10.2022г. във връзка с приложението на чл.114б, ал.1 от ЗППЗКн същата не е подала съответната декларация в срок до 07.11.2022г.

За горното бил съставен АУАН с № Р-06-13 на 23.01.2023г.

Декларация от Р. била депозирана в КФН с вх. № РГ-05-175-6 от 27.01.2023г. Закъснението за подаването на декларацията възлизало на два месеца и 20 (двадесет) дни.

В декларацията с дата от 31.10.2022г. била отразена информацията, че към посочената дата 31.10.2022г. Р. притежавала над 25% от капитала на дружеството „Естанемак естейт“ ЕООД, като участвала в управлението като член на Съвета на директорите на дружествата „Вини СА“ АД и „Винзавод“ АД.

В КФН не се е установило (респективно не са били събрани доказателства за настъпили вредни последици) дали Р. е била фактически заинтересована от извършени действителни (настоящи) и предстоящи за извършване (бъдещи) сделки в дружествата, в които е декларирила участие или спрямо акционери (включително и на самото дружество „Винзавод“ АД) и/или спрямо потенциални инвеститори на финансовите пазари.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че деянието е осъществено, но е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като от извършеното нарушение не са настъпили вредни последици, както и че няма доказателства за извършени от лицето други нарушения по ЗППЦКн. Приел е, че наложената глоба е прекомерна и не отговаря на тежестта на извършеното нарушение, още повече, че санкционираното лице е безработно и се грижи за малките си деца.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: 1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; 2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; 3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица.

Според чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират обстоятелствата по ал. 1 в 7-дневен срок от избирането им.

Безспорно е обстоятелството, че на 31.10.2022г. С. Р. Ч.-Р. била избрана за член на Съвета на директорите на „Винзавод“ АД. В съответствие с чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦКн е следвало да декларира обстоятелствата по ал. 1 в срок до 07.11.2022 г. Началото на срока по чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК е обвързано с момента на избор на лицето за член на съвета на директорите. Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че декларирането на изискуемите данни по чл. 114б, ал. 1 и ал. 2 от ЗППЦКн в момент, предхождащ избирането за член на съвета на директорите на съответното лице, не представлява изпълнение на задължението по чл. 114б, ал. 1 и ал. 2 от ЗППЦКн, тъй като същото възниква след избирането на лицето за член на съвета на директорите на дружеството. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информиране на акционерите и инвеститорите.

Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на Р. засяга обществените отношения, регулирани от

ЗППЦКн, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с провеждането на ефективен последващ контрол върху дейността на поднадзорен субект -публично дружество, като се касае за неизпълнение на задължението за подаване на декларация по чл. 114б от ЗППЦК. Ето защо следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, който изключва маловажност на нарушението.

Съдът изцяло споделя изложените от жалбоподателя аргументи, че доколкото нарушението се изразява в неспазване на законов срок, най-точният и обективен критерий, който служи за измерване на неговата тежест е „дължина на забавата“. В случая забавата възлиза на цели 2 месеца и 20 дни /при предвиден в закона кратък 7-дневен срок/, т.е. налице е многократно надхвърляне на срока за изпълнение, поради което обществената опасност на деянието е най-малкото обичайна за този вид нарушения. Не е налице забава в кратък срок. При това, задължението е изпълнено след намесата на надзорния орган и съставянето на акт за установеното административно нарушение, а не по собствен почин на задълженото лице. Обстоятелството, че нарушението е първо по ред е взето предвид от наказващия орган, като наложеното наказание е в минимално предвидения по закон размер, поради което и намаляването на този размер е недопустимо, с оглед разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН.

Несподелими са и аргументите, че санкцията се явява несъразмерно тежка с оглед личното и имуществено състояние на нарушителя. Както и касаторът отбелязва тези аргумент на съда не почиват на обективно установени данни въз основа на надлежно събран в хода на производството доказателствен материал. Единственият източник на информация в този смисъл е пледоарията на процесуалния представител, в която той посочва, че г-жа Р. е на заплата (а не безработна) и се грижи за децата си. Същевременно районният съд не е взел предвид, че към момента на постановяване на решението същата е била съдружник в няколко търговски дружества. Горното води до извод за необоснованост на съжденията на районния съд в този смисъл и категорично не би могло да се счете като смекчаващо отговорността обстоятелство.

Като такова не може да се третира и незнанието на закона в каквато насока са мотивите на контролирания съд.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение за две инстанции на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от

Наредбата за заплащането на правната помощ, в общ размер на 160 лв. Съдът определи същото в минимален размер, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, XXII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 5399/21.11.2023г. по НАХД № 11823/2023г. по описа на СРС, НО, 9 състав.

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № Р-10-138/07.07.2023г. ,издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“, с което на основание чл.53 от ЗАНН вр.чл.24 и чл.27 от ЗАНН вр. чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН вр. чл.222, ал.1, пр.2 от ЗППЦКн е наложено административно наказание „парична глоба“ в размер на 7000.00 лева на С. Р. Ч. - Р., с [ЕГН] за административно нарушение по чл.114б, ал.1, пр.1, хипотеза втора вр. ал.2, изр.1, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦКн) вр. чл.221, ал.1, т.4 от ЗППЦКн.

ОСЪЖДА С. Р. Ч. - Р., с [ЕГН], да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 160 лв. /сто и шестдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: